కవితా కౌముది

బాలమురళీయం

డా.సి.భవానీదేవి

వెన్నెల గడ్డకట్టిన మంత్రముగ్ధత్వం
సప్త స్వరారాధనంలో తన్మయ తరంగం
విద్యుత్ రోమాంచితస్థాయిలో
విభావానుభావాను భూతిగా
శ్రోత్రు కర్ణ పేయామృత ఝరీప్రవాహం
సకలజన రంజక గానసుధారసపానం
స్వరపరిమళ వీచికాప్లావిత వాయులీనం
జన్మజన్మానుగత సుకృత స్వరస్థానం
మనోమయ మందిర మణిరాజితం
పురుషరూప వాగ్దేవతా వైభవం
సాగర కెరటాలాపనా సంజనిత
వీచికా ప్రణవోన్మాదం
నాదోపాసనాలంకృత వైరూప్య
గానగాత్ర గాంధర్వం
విమల వినిర్ముక్తగమకిత
స్వర ధమరాకాశం
కాంచన మణి మేఘులాయంత
కళాసరస్వతీ సమర్పిత కమనీయహారం.
రవళిత రమణీయ రసరాగప్రస్తారం
కల్పనా తీత అనుభూతి ఆలయం
చిన్మయాద్భుత చిరంత నానందపానం
స్వరార్ణవ క్రీడాసక్త జన వశీకరణం
పరమ పునీత సంప్రదాయ
సామగాన ప్రాభవ రక్షాకంకణం
కాలస్పృహ విస్మరిత మనోమయ మంత్రనగరం
అలౌకికానంద ప్రదాత్మక మూర్తిమంతం
సాకార రూపిత జలదఝంకారం
సారూప్య తేజ విరాజిత వీణారవం
ఆరోహణ అవరోహణా సూత్రిత నిధానం
శాసిత గమకిత శారదా సంసేవ్యమానం
భూమ్యాకాశ బంధిత సంగీత శిఖరం
బాలమురళీ దివ్య భవ్యనందామృత వర్షం
నాదామృత జన సుకృతం
ఆధునిక సంగీత వాగ్గేయకారం
ఆజన్మాంతర భవబంధమోచనం
ప్రణమామ్యహం.. వందనాభివందం

***

(మంగళంపల్లి బాలమురళీకృష్ణగారి పాట వింటే..)

బాల్యం ఒక మోహ నది! వెంకట్

ఎంత రాసినా తరగని తనివి తీరని బాల్యం
ఒక పల్లెటూరు, ఒక నది
ఒక వెన్నెల రాత్రి,, ఒక మోహన ధాత్రి...

వెరసి
సరసిజనాభుని శయ్యలా
వొంపులుగా పరుచుకున్న ఒక వెన్నెల యేటి నీటిలో
నింగి నుంచి రాలిన చుక్కల పొడి లాంటి
తెలి చక్కటి ఇసుకలో
అకర్మకంగా చేసింట్లుండే ఒక ఆకస్మికపు నడక...

గాలిబుడగలా, గాలిలో బుడగలా
పాడనవసరం లేని పాటలా
తీరం చేరనే అక్కరలేని పడవలా

ఎంత నడిచినా
తరగని తనివితీరని బాల్యం

తనువులో అంతర్ధానమై
తలపులో అంతర్వాహినిలా ప్రవహిస్తూన్న
ఒక మోహ నది!

తెరచి వుంచగాలేని ఒక స్వప్నాల గది!

★★★

అభి 'మానులు' కాకండి

డేగల అనితాసూరి

మనసు స్పందిస్తే కవితలు రాస్తారు
హృదయం ఉప్పొంగితే కథలు మలుస్తారు,
బ్రతుకు తెరువు కోసమో
ప్రవృత్తిలో సంతృప్తిని వెతుక్కోవటం కోసమో
వెండి తెరపై కెక్కుతారు,
కార్యోన్ముఖులై ప్రజాసేవ కోసమో
కీర్తి ప్రతిష్టలపై ఆశతో స్వీయ సేవ కోసమో
ఉన్నత పదవులు చేపడతారు ,
అలా పూనుకున్న వాళ్ళందరూ
ఆకాశాన్నుంచీ ఊడిపడిన వాళ్ళు కారు ।
అలాగని నిండుసున్నాలు అసలే కారు!!
చేతకానివాళ్ళు మధ్యలో మాయమౌతారు
చేవవున్నవాళ్ళు కొన్ని మనసుల్ని తాకుతారు
అంతమాత్రాన వాళ్ళే 'సర్వస్వం' గా భావించే అవసరంలేదు
అన్నివేళలా అనుకరించి తరించాల్సిన పనిలేదు
అభిమానించాలి....గుణగణాల్ని!
ఆరాధించాలి.... గొప్పతనాన్ని!
వల్లమాలిన అభిమానంతో కళ్ళు మూసుకుపోతే
వారి కనుసన్నలలో మెలగడం అలవడితే
సమాజానికి నిజమైన అభిమానులు కరువై
సర్వత్రా కేవలం అభిమతానికి చలనంలేని
అభి'మానులు' గా మాత్రమే మిగులుతారు!

★★★

ఏ మాసమైతేనేం?
నాదెళ్ళ అనూరాధ

అవి మాఘ మాసారంభపు రోజులు !
మంచు తెరలు ఒకింత త్వరగా కరిగి
మాయమవుతున్నవేళ !
తూర్పు వాకిట్లో
వెలుగుపువ్వుల ముగ్గులేసేందుకు
ప్రకృతి యావత్తూ సమాయత్తమవుతున్న వేళ !
అలవాటైన దారుల వెంట
చిరువెచ్చని కాంతులు
నిశ్శబ్ద ప్రవాహాలవుతున్న వేళ !

....ఎక్కడో దూరంగా వినిపిస్తున్న
పాపాయి ఏడుపు!
బద్ధకపు దుప్పట్లో
మరింతగా ఒత్తిగిల్లుతున్ననిద్ర
మెలకువవుతున్న వేళ !
మడత పెట్టేసిన శరీరాన్ని ఒక్కసారి దులిపి
పక్క దిగుతున్న వేళ !
కిటికీ బయట ప్రహరీ మీదుగా నైట్ క్వీన్ ని నిద్ర
కమ్ముతున్న వేళ !

గడియారపు ముల్లుకు కట్టిన కొంగుని,
ప్రపంచమంతా చుట్టి తనలోకి లాక్కున్న అమ్మ
పరుగు ఆరంభించే వేళ !

అవును, అది ఏ మాసమైతే ఏమిటి ?

****

కృష్ణం వందే జగద్గురుం ..
..ఇవటూరి బాలాత్రిపుర సుందరి

పొగడపూల సరాలల్లగలనేమోగాని ..
స్వరం సారించి నీపాట పాడలేను,
కమనీయ ప్రకృతిని కంటితో చూడగలను గాని..
కనుమరుగుసున్న నీరూపాన్ని నే దర్శించలేను
పొంగినకన్నీటితో బాధ దింపుకోగలను గాని .
.పొదువుకున్న నీస్వాంతన తెలియగారాదు నాకు ,
కడలి తరంగ తుంపరల చల్లదనం యెరుకగాని ..
బడబాగ్ని దాచిన నీవిరాట్ మూర్తినేనెరుగలేను ,
ఘోషించు కడలి కల్లోలము విందుగా విందునుగాని
..ఘనమైన నీ నిజకీర్తి మందబుద్ధిన విననందు ,
నిశ్చల నిశీథిలో కదిలే దీపాల వెలుగు నిజమందు ..
నీకాంతి పుంజములు చూడక నే కనులు
మూసుకొందు,అవకాశమీయగా..కాయమ్ము పొంది
..అవకాశవాదినౌదుగాని .
.సాయుజ్య సామీప్యముల కోర..నే కోర ..!!
నల్లనివాడా నే గొల్లపిల్లనోయీ ..అని విన్నవించుదుగాని
..నామనసు వెన్నలా చేసి నీ కర్పించలేను ..
అంతా నీకృపయే ..అన్న ఆలోచనమాని ..
అహంకరించూనాకు ..తోచదొక్క నీ ఆప్యాయ వాక్కు ..!
గణవిభజన ..చ్ఛందోబద్ధత నేనెరగగాని .
.త్రుటిలో గల్లిన ..నీచింతన చింతనై ..
నామది నిను చింతించెనోయీ ..!
ఆలోచనలాగినచోట ..బుద్ధి ప్రజ్వలన నిజమైతే
..పాలపుంతవెలుగున చూపు నీ..ప్రత్యగాత్మ రూపం..!

****

రసరేఖలు

శ్రీధర్ బచ్చోటి

ఎంత కాలమ్ము నా తనువిటుల యుండు
మార్పు పొందక నాకు సమ్మదము గూర్చు
ఆవహించు జరత్వమ్మునాపగలుగు
ఇంటికరుదెంచు మరణమ్మునెదురుకొనును

ఏది మార్పు చెందక యుండు సృష్టి యందు
కరగిపోవునవే యన్ని కాలమందు
తనువు రుగ్మతకొకనాడు తలను వంచు
మది యిలను వీడి యెచటికో మరలిపోవు

స్వప్నములు కందు మనసు శాశ్వతమటంచు
తెలియునెప్పుడు ప్రేమ నిశ్చలమటంచు
మార్పునెరిగిన ప్రేమ ప్రేమ యెటులౌను
మరణమెరుగని ప్రేమకు మనసు వలయు

ప్రాణమున్నది మదియందు రాగమందు
ఈ యిలను వీడి యెచటికో యేగునివ్వి
స్వర్గధామము వారసత్వమ్ము మనకు
ఆడుకొనుటకే ధరణి క్రీడాంగణమ్ము

నిమిషములతోడ సర్వమ్ము సమసిపోవు
నిత్యమైనట్టి ప్రేమయే నిలచి యుండు
శాశ్వతమ్మైన ప్రేమయే స్వర్గసమము
దాని శ్వాసయై జీవించు మానసమ్ము

COMMENTS